

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Vetulæ lenæ merces.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

tenetur vinculis, nescit creditoribus soluendi, aut euadendi modum. Offertur præsens auxilium, sed quia id parum erat honestum, & matrimonij sacramento aduersum, mauult elarrire, mauult in custodia squalere, mauult catenis vinciri. Quod exemplum tam fuit potens, vt & latronem ipsum ad poenitentiam commoueret, per quem diuina prouidentia multò locupletius eorum inopiam subleuauit. Itaque seruati sunt, quia fidem datam, quia castimoniam, quia innocentiam seruauerunt: ditati sunt, quia opes iniquas contempserunt. Habent & alij coniuges plus, si contemnere possent minus, quod ab adulteris promittitur, & non nisi à coniugij contemptroribus admittitur.

III.

Sed aliud quoque fidei pariter atque castitatis, in matrimonio, defensæ exemplum accipite, in quo alius repellendi tentatrices modus docetur: nam, in memorata historia, femina virum tentatorem repulit modesta ratione, S. Pauli auctoritate, & maritali potestate; alio ingenio vfa est, contra lenocinantem, æquè lepida, ac casta mulier. *Audi, quid nostro tempore Remis acciderit, ait Thomas Cantipratanus. Erat homo, ut mihi frater ordinis Prædicatorum retulit, faber lignarius, admodum tenuis, uxorem habens pulchram & bonam. In hanc diuis quidam pecunia, sed inops corde, oculos coniecerat impudicos. Missa ergo ab eo nefanda vetula intrat domum iuuenula, salutat eam, quasi incognitam, resedit ad ignem. Nec mora, circumductis oculis fatigatam se plangit. Querit hinc iuuenula, vnde veniat, aut quid querat? Et vetula: si ipsa sis, nescio, talis nominis, talisq; matris filia, quam habere me credo in hac vicinia consobrinam. Cui iuuenula. Si illa de qua loqueris sim, nescio, tali quidem nomine censeor, & etiam habui talem matrem. Tunc vetula ruens in oscula iuuenule, bene, bene, inquit, assimilaris optime matri tue. Tu autem qualem virum habes? Cui illa, bonum, inquit, opere fabrum lignarium. Mox vetula, altiùs claro gemitu, heu, inquit, optima matris filia, quomodo ad istam miseriam venisti, vt fabrum habes virum, quæ tot in parentela tua magnos & diuites habuisti? His dictis, quasi mæsta, nil ampliùs locuta recessit. Inde, quarta die, reuersa, verè, inquit, multùm sollicitor, vt, post infortunium tuum, rebus saltem copiosius*

Thom. Cantiprat. lib. 2.
Ap. cap. 30.
§. 37.

copioſius valeas abundare. Inueni ergo viam, qua hoc fieri poteris,
 ſi conſentis. Eſt in ciuitate iſta vir dives & potens valde, qui te, vt
 veri mihi dixit, cum tuum infortunium deplorarem, ſuper omnia di-
 ligens concupiſcit. Cum iſto quidem habebis, quicquid corpori place-
 re poterit, vel decere. Cui iuuenula: Bonum, inquit, virum, &
 meliorem me habeo: diuitias autem cum peccato augere non cupio.
 Cui vetula, quaſi blando vultu congratulans, & hinc, inquit, magis
 te diligo, chariſſima. Hac diſcens abiit, & poſt triduum reuerſa di-
 xit. Veni mecum, chariſſima, & Eccleſiam pariter glorioſa Virgi-
 nis viſitemus. Nihil ergo mali ſuſpicata ſimplex iuuenula, parat illi,
 & cum eadem vadit. At ubi ante portam diuitis tranſeunt, vt præ-
 ordinauerat veſula, iuuenula rapitur, & protrahitur in conclauem.
 Anguſtiata ergo iuuenula, & eminus ad aures vetula, ſe inclinans
 mihi, inquit, hac nocte, contigit iuxta conſuetudinem ſeminarum.
 Nunc ad horam libera me, cognata dulciſſima, &, fide data, ſpon-
 deo cras redire. Annuit vetula, conſentit & dives. Hinc ergo iu-
 uenula domum rediens, quid fiat, excogitat. Preparat itaq; de vi-
 cinia tres fortes & validas feminas, & eas cum ſcopis clam in thala-
 mo collocauit. Quaſi autem vellet cultioribus veſtibus indui veni-
 entem veſulam, velut ad ſuum conſilium introducit. Firmato igitur
 oſtium concurrunt feminæ, & nudatam veſtibus percutiant ſcopis mi-
 ſeram, uſque ad ſanguinis effuſionem. Nec ceſſant à verberibus, da-
 nec, eluctato conamine, vetula oſtium exiliuit, & nuda penitus per
 plateas auſugit. Mirantibus cunctis, quid factum ſit; audiunt, &
 conſtantem in caſtitate iuuenulam, per totam nimirum ciuitatem,
 extollunt, pluſq; lucrata eſt in honore, & gloria bona fama, quam
 fuiſſet in omnibus copijs diuitis adeptura. Merito, nam & caſta,
 & fidelis, & viri, quam auri amantior femina, vt ſe fortem
 oſtenderet, manu rem geſſit. Quin & ingenio uſa eſt. Quia
 nulla re apriùs, quam ſuſtuario, eiicitur hoc genus demonio-
 rum.

IV.

Dixi de fide & caſtitate coniugum, nunc etiam, de eo-
 rundem aliquid concordia eſt memorandum, ſive qua coniu-
 gium eſt Purgatorium, aut quædam Inferni imago. Admi-
 randæ innocentie & patientie Virgo Lyduina, matrimonio
 iunctis ad ſe venientibus dicere ſolebat: *Sacrum coniugium, di-*

Eeee

lectiſſimi,

F. Ioan. Bruges
 man, in vit.
 S Lyduinæ
 l. 2. c. 4.
 Sur. 14. April.